

baade i Gaar og i Dag har taget denne Sag, synes i hvert Fald for mig ikke at være af den Natur, at den giver det samme Medlem Ret til at tale om, hvad der hører Tingets Forhandlinger.

Rørdam: Det forekommer mig nærmest at være komisk, naar jeg hører det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) og det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (M. Madsen) udtale sig om den Ubehag, det er at svare mig og det ærede Medlem for Aarhus nordre (Sabroe), og naar man læser i det ærede Medlems Blad, „Vort Land“, som jeg staar med her i Haanden, for i Dag — det er maaske næsten for meget at citere dette Blad —, men naar det ærede Medlem for Ribe (Busk) er en „skiden Plebejer“; saa forekommer det mig...

Formanden: Er det værd at trække Bladudtalelser ind her i Tinget?

Rørdam: Jeg skal erkende med den ærede Formand, at det er en meget uheldig Udtalelse.

Formanden: Det er da ogsaa uheldigt at føre den ind i Tingets Forhandlinger.

Rørdam: Man siger saa til sig selv: Hvem og hvor ere de Herrer, der fælde en saadan Dom om Modstandere her i Tinget, og i Kraft af hvilke Egenskaber er det, at de Herrer staa op og betegne os andre Medlemmer med saadanne Udtryk som, at de føle Ubehag og at det er saadanne Mennesker, der overhovedet knap er værd at svare.

Til det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen) vil jeg sige, at siden jeg en Gang havde det Held for Landet at slaa ham i Saksøbing-Kredsen, har det ærede Medlem bæret mig med sit Had, et Had, der er saa stærkt, at han endogsaa ikke ønsker, at vi skulle mødes i den anden Verden. Jeg tvivler ogsaa meget om, at vi to komme samme Sted. Det ærede Medlem vil sikkert gennemgaa en Skærsild, inden vi to mødes. Men jeg skal kun ganske kort berøre denne gamle Sag og der erindre om, at det ærede Medlem i sin Tid indgav her i Tinget en Klage over mit Valg, og denne Klage blev underkastet den mest grundige Prøvelse af en Dommer, der var det ærede Medlems politiske Meningsfælle. Ikke desto mindre blev mit Valg

paa Grundlag af de foretagne Forhør godkendt her i Tinget og godkendt paa en saadan Maade, at ikke en Gang alle det ærede Medlems egne Meningsfæller stemte imod Godkendelsen. Jeg har siden faaet et Blad, som det ærede Medlem staar meget nær, Nationaltidende, idømt en meget høj Mulkt i Anledning af en Artikel, hvori de Beskyldninger, som det ærede Medlem var fremkommen med, vare fremsatte. Jeg tror derfor, at det ærede Medlem staar sig bedst ved at lade denne Sag ligge.

Jeg skal dernæst gaa over til at omtale den foreliggende Sag, hvorom Diskussionen drejer sig. Det undrer mig saare, at det ærede Medlem for Frederiksberg (Ellinger) gaar ganske let hen over saadan et Spørgsmaal, som jeg rettede til ham: Hvem var det, der havde skaffet det Laan til Veje, som Generallojtnant Bahnsen fik gennem afdøde Højesterets-sagfører Klubien i December Termin i 1888 paa 50,000 Kr.? Det kender jeg ikke, siger det ærede Medlem, jeg har ikke undersøgt dette. Men det ærede Medlem har jo studeret denne Sag i dens mindste Detailler og er ganske nøje inde i den, men det Spørgsmaal har det ærede Medlem ganske ladet ude af Betragtning, det har ikke været Genstand for hans Undersøgelse. Jeg tror ligesom de andre ærede Medlemmer, der have udtalt sig om dette, at det var rart at faa hele denne Sag grundigt undersøgt gennem en parlamentarisk Kommission. Kunde det ske, vilde det være ganske overordentlig godt.

Saa siger det ærede Medlem til mig med Hensyn til Vurderingen af Gaarden, at der havde jeg ikke regnet fejl, jeg havde simpelthen taget fejl. Det var dog omtrent det samme. Det ærede Medlem udtalte følgende — det er til mig det ærede Medlem taler —: „Det undrer mig, at det ærede Medlem ikke har set efter, hvor stor Ejendommen Thaarupgaard er, thi i Statskalenderen saavel som hos Trap — og det er ogsaa oplyst for mig fra anden Side, at det forholder sig saa — er Ejendommen paa 29 Tdr. Hartkorn.“ Det ærede Medlem siger, at ifølge Trap er Ejendommen paa 29 Tdr. Hartkorn. Jeg siger dertil, at den Gang Taksationen foregik, var Ejendommen ifølge Trap kun 21³/₄ Td. Hartkorn. Saa møder det ærede Medlem op med en Udgave af Trap for 1901 og siger, at der staar, at den er paa 29 Tdr. Hartkorn. Saa siger jeg: Hvorledes kunde den Mand, der i 1889 var med til at yde Laan i Gaarden, se i en